

ЛІТЕРАТУРА

1. Використання результатів роботи внутрішнього аудитора. Міжнародний стандарт аудиту 610 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.minin.gov.ua.
2. Методичні рекомендації щодо проведення внутрішнього аудиту фінансових установ, затверджено розпорядженням Держкомісії з регулювання ринків фінансових послуг від 27.09.2005 р. № 4660 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.minfin.gov.ua.
3. Положення про організацію бухгалтерського обліку та звітності в банках України: Постанова Правління НБУ від 30.12.98 р. № 566 (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.rada.gov.ua.
4. Положення про організацію внутрішнього аудиту в комерційних банках України: Постанова Правління НБУ від 20.03.98 р. № 114 (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.bank.gov.ua.

УДК 657.37:006.44

БАЛАНС ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Веретюк В. В., студентка групи Б 4/1

Науковий керівник – асистент Пісоченко Т. С.

Миколаївський національний аграрний університет

В умовах розширення зовнішньоторговельних зв'язків підприємств та збільшення обсягів прямого іноземного інвестування особливої актуальності набувають питання адаптації вітчизняної практики формування фінансової звітності до міжнародних стандартів фінансової звітності.

Вагомий внесок в дослідження згаданих проблем внесли такі вчені: Баришнікова О., Бутинець Ф.Ф., Герасимович А.М., Голов С.Ф., Жукова А., Казимирчук С.В., Кірейцев Г.Г., Костюченко В., Малюга Н.М., Москвіна І., Пархоменко В.М., Петрук О., Пилипенко І.І., Рогозний С. та інші.

Проблеми, пов'язані із переходом українських підприємств на МСФЗ не можуть нівелювати тих переваг, які виникнуть у зв'язку з такими змінами. Позитивними сторонами застосування МСФЗ як для суб'єктів господарювання, які складають фінансову звітність, так і для її користувачів є: можливість отримання необхідної інформації зарубіжними користувачами; забезпечення порівнянності показників звітності з іншими суб'єктами господарювання, незалежно від того, резидентом якої країни вони є і на якій території здійснюють господарську діяльність; можливість залучення іноземних інвестицій і позик, а також виходу на міжнародні ринки; забезпечення більшої довіри з боку потенційних партнерів; надійність та прозорість інформації тощо [1].

Основними елементами балансу є активи, зобов'язання і капітал. Групування інформації у статті та розділи балансу відповідно до міжнародних стандартів не регламентуються.

Необхідно відмітити, що згідно НП(С)БО 1 “Загальні вимоги до фінансової звітності”, деякі статті Балансу не змінились, незважаючи на невідповідність вимогам МСФЗ. Так, за міжнародними стандартами не існує окремого об'єкта обліку незавершені капітальні інвестиції, вони включаються за МСБО 16 “Основні засоби” до складу основних засобів. МСФЗ також не вимагають окремого подання у звіті накопиченої амортизації (зносу), рекомендуючи їх деталізацію у Примітках до статей “Нематеріальні активи” та “Основні засоби”. За міжнародними стандартами підприємства могли б ці активи показувати або одним рядком за залишковою вартістю з розкриттям показників первісної вартості та зносу у Примітках до фінансової звітності, або двома – окремо первісна вартість і окремо нарахований знос.

Відповідно до МСФЗ є недоречним і окреме відображення статті “Витрати майбутніх періодів”. Зазнав змін і пасив Балансу: у розділі I в окремій статті наводиться інформація про капітал у дооцінках. Забезпечення відповідно до міжнародних стандартів тепер відображаються окремо поточні та довгострокові в розділах II та III, а розділу “Забезпечення таких витрат і платежів” вже немає. Це наблизило баланс за структурою до міжнародних вимог. Разом з тим, у розділі “Власний капітал” змінилась назва статей “Статутний капітал” на “Зареєстрований капітал”, але за економічним змістом це залишається відповідність установчим документам. Не знайшли свого відображення у цьому розділі статті до МСФЗ, де підприємства можуть відображати так і компоненти капіталу, як його частина, що виникла у зв'язку з корегуванням на гіперінфляцію або дольовий компонент конвертованих облігацій, які не можуть бути віднесені до додаткового капіталу. Залишилась обов'язковою і стаття “Цільове фінансування”, але таке поняття у МСФЗ відсутнє.

Слід зазначити, що міжнародні стандарти, на відміну від національних, не передбачають суворо фіксованої, конкретної форми балансу, а лише містять мінімальний перелік інформації, яку необхідно подати. Крім того, у міжнародній практиці набули поширення різні моделі балансу, які можуть бути реалізовані у вертикальній або горизонтальній формі [3].

Науково обґрунтоване групування статей активу і пасиву є важливим напрямом удосконалення форми бухгалтерського балансу. Так, загальноприйнятим та зрозумілим є той факт, що розділи формують шляхом об'єднання окремих статей.

Отже, якщо у балансі є розділ, то у ньому повинні бути виділені окремі статті. Але у затвердженій формі балансу, як в активі, так і пасиві, є певні розділи, у яких жодної статті не передбачено, а саме: в активі – розділ 3 “Необоротні активи, утримувані для продажу та групи вибуття”, в пасиві – розділ 4 “Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу та групами вибуття”. Виділення цих розділів є недоречним.

Необхідно вилучити зазначені розділи із структури балансу, а відповідні показники відображати у складі активів та зобов'язань.

Отже, існує необхідність у здійсненні подальшого удосконалення балансу до МСФЗ, що в подальшому сприятиме повноті та достовірності даних фінансової звітності для задоволення реальних потреб користувачів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Трачова Д. М. Перехід на міжнародні стандарти обліку та звітності: проблеми на перспективу / Д. М. Трачова, Л. А. Сахно. – Мелітополь : Вид-во Мелітопольська типографія “Люкс”, 2012. – № 2 (18), том 6. – С. 270-276.

2. МСБО 1 “Подання фінансових звітів” [Електронний ресурс]. – Режим доступу : buhgalter911.com/Res/MSBO/MSBO1.

3. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 “Загальні вимоги до фінансової звітності” [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua/control/uk>

4. Поддєрьогін А. М. Фінансовий менеджмент : конспект лекцій КНЕУ / А. М. Поддєрьогін. – КНЕУ, 2012. – 240 с.

УДК 334.06

ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО ПУБЛІЧНОЇ ЗВІТНОСТІ

Оленич К. В., студентка групи Б 4/1

Науковий керівник – асистент Пісоченко Т. С.

Миколаївський національний аграрний університет

Центральною інформативною базою про фінансовий стан суб'єктів господарювання, аналіз та оцінку його фінансово-економічної діяльності є фінансова звітність. Обґрунтування основних вимог, які представлені в законодавстві України дозволяють нам розкрити та сформулювати певні рівні і функції публічної фінансової звітності організацій, підприємств та установ. Одним з основних джерел інформаційного забезпечення в наш час виступає публічна фінансова звітність підприємств, установ та організацій, яка складається певним рядом процедур обробки, групування, підрахунку даних та формується на завершальній стадії облікового процесу. Враховуючи роль публічної фінансової звітності підприємства, організацій або установи, розглянемо її значимість, форми, терміни та порядок подання. Публічна звітність організації – це принцип звітності, згідно з яким компанії, акціонерні товариства, організації зобов'язані щорічно публікувати основні дані про результати своєї діяльності: баланси, акти інвентаризації та іншу інформацію, необхідну для проведення оподаткування і збору економічної інформації. Публічність звітності, по суті, стає своєрідним способом ознайомлення з комерційною діяльністю тієї чи іншої організації. На сьогоднішній день публічна бухгалтерська звітність, по суті, стає візитною